

[P. A. Poulsen.]

forslag gøres til genstand for indgående drøftelser i de forskellige partier, hvor vi som medlemmer af dette høje ting er med i udformningen. På den måde har vi nu del i de beslutninger, der allerede er taget i denne sag, så mange af os, som har tilknytning til de partier, der er gået med til lovforslaget i den form, hvori vi nu har modtaget det i det høje landsting.

Jeg skal derfor nøjes med at anbefale lovforslaget og i øvrigt henviser til de principielle synspunkter tilskudsordninger vedrørende, som vi fra vor side har gjort gældende angående et lovforslag af lignende karakter. Jeg tænker her på mit partis udtalelse i betænkningen angående forslag til lov om ydelse af statstilskud til forbrugerpriserne for mælk og flæsk. Jeg skal slutte med at anbefale det foreliggende lovforslag.

Oluf Johansen: Den lange og vanskelige tid, vi har oplevet, har krævet visse ordninger. De har bygget på regulering, rationering og tilskud. Det er værd at understrege, at der hele tiden, trods visse små afvigelser i opfattelserne, stort set har været enighed om disse ordninger. At dette har præget sagernes gang gennem rigsdagen og i høj grad har påvirket stemningen og forståelsen af denne lovgivning ude i befolkningen, har været af afgørende betydning. Det har været overmåde vigtigt, at ikke blot de, der sikredes og fik økonomisk fordel, stod bag lovene, men at det hele samfund, også de, der på en eller anden måde skulde yde noget og bringe et offer, anerkendte denne lovgivnings nødvendighed.

Den samme forståelse er også til stede med hensyn til den afvikling, vi nu tilstræber. Her må man skille det væsentlige fra det uvæsentlige. Man må med tanken på afviklingen lade det mindre væsentlige glide ud af helhedsbilledet. En sikker angrebsflade vil man altid afgive, hvis der opretholdes ubetydeligheder, der kun er af meget ringe vigtighed i forhold til det væsentlige.

Ændringerne i det lovforslag, som her foreligger, er efter min opfattelse udtryk for en sådan vurdering af forholdene. Tilskuddene til byggryn og havregryn bortfalder. Dette er overskueligt økonomisk set, og man opnår derved i hvert fald at fjerne al mistro med hensyn til ulovligt forbrug af disse varer. Nu betales disse varer med fremstillingsprisen, og køb og forbrug kan finde sted, uden at der kan siges, at det sker med statstilskud. Og vedrørende rugbrødet vil jeg gerne sige i anledning af det

ærede medlem hr. Wittrups udtalelser om en eventuel fare for opfodring, at jeg tror, vi skal vedtage loven ud fra den vurdering af stillingen, at befolkningen tager imod den med den rette forståelse. Det ville være meget vanskeligt at gå med til en lovgivning, hvis man skulle slippe den af hænde her i rigsdagen med mistro til alle de mennesker, som loven på en eller anden måde viser tillid til. Jeg tror ikke, der vil være væsentligt at sige her. Heste udenfor landbruget betyder jo i øjeblikket meget lidt, og tørvehestenes tal er svundet stærkt ind. At tilskuddet til franskbrød, flormel, kager og wienerbrød ophører, vil jo i høj grad ligesom det andet lette administrationen, idet rationeringen kan høre op. Alt dette er udtryk for samarbejde og hensyntagen til andres meninger.

Det samme er tilfældet, når lovens gyldighed ifølge ændringen i folketinget er begrænset til 1. april. Derved åbner man mulighed for at drøfte de synspunkter, der gør sig gældende fra de forskellige sider med hensyn til vor tilskudslovgivning i det hele taget. Hvad der kommer ud af disse drøftelser, kan man ikke på forhånd sige, ligesom det må erkendes, at enhver står frit i vurderingen af disse spørgsmål.

Ud fra disse synspunkter anbefaler jeg på mit partis vegne lovforslaget til hurtig fremme.

Chr. Nielsen: Da tilskudsloven for brød, mel og gryn for snart en halv snes år siden blev gennemført, skete det under henvisning til, at det var samfundet magtpåliggende at drage omfang for, at befolkningens vigtigste livsfornødenheder blev holdt i en overkommelig pris. Dette synspunkt har holdt sig gennem årene og bliver delvis videreført i det forslag, der foreligger her, men kun delvis. Jeg er enig med de forskellige ordførere i, at det er meget naturligt og vigtigt fortsat at holde rugbrødsprisen nede, hvor den er, men for mig melder sig unægtelig det spørgsmål, om tiden virkelig er inde til at give los på de andre områder. Man har villet reducere det til noget ganske uvæsentligt, at man nu ophører med tilskud til gryn og flormel. Jeg tror dog, at når man tager det hele under eet, vil det for tusinder og atter tusinder af familier betyde en yderligere belastning af den spændte økonomi, hvorunder de i dag lever. Jeg ser godt, at „Social-Demokraten“ i København i dag gør det hele til et spørgsmål, at rundstykkerne er i fare. Jeg ved ikke, om man vil håne befolkningen ved en sådan fremstilling, eller hvad man tilsigter,